

Oct. Hansen: Jeg kan samstemme med den Dagsorden, det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har foreslaaet. Der er flere af de foregaaende Talere, der have misforstaaet mig, men jeg skal ikke komme tilbage til det. Jeg vil blot sige det, at jeg under den paagældende Egn Jernbaner, lige saa godt som jeg under enhver anden Egn det; jeg har blot villet fremhæve Forlangendet om, at Staten skal bidrage tre Fjerdedele til Banen, saaledes at jo ringere Udsigter der er til, at en Bane betaler sig, des højere Bidrag skal Staten give, her tre Fjerdedele, endvidere at der i den paagældende Egn er 4—5 Jernbaner, som konkurrere om at tage Trafikken, og at der er Tale om ved en Jernbane som denne at tage den Smule Trafik fra de andre Baner, som de skulle have for nogenlunde at faa Tingene til at balancere. Jeg synes dog, at man skulde betænke sig, i Særdeleshed, da Spørgsmaalet ikke er aktuelt men først kommer frem i 1904. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men, som sagt, slutte mig til den foreslaaede Dagsorden, idet jeg dog vil bemærke, at jeg forstaar denne saaledes, at man ikke derved slaar fast, at den Jernbanelinie, den paagældende Egn skal have; netop er Linien fra Lunderskov eller Vejen til Grindsted, men at man ogsaa eventuelt kan forsyne Egnen paa anden Maade med Jernbaner. Saa har jeg ikke det mindste imod at sige, at det er en af de Egne eller den Egn, som først og fremmest skal komme i Betragtning, naar vi atter komme ind paa Spørgsmaalet om at give Statsbidrag til eller Statsdeltagelse i private Jernbaner. Jeg tror ogsaa, at alle vedkommende kunne være vel tjente med Vedtagelsen af Dagsordenen. At gaa hen nu og sige til de Mænd, som have arbejdet paa denne Bane, og som tro, at naar de blot faa denne Lov gennem Landstinget, eller rettere naar den henvises til et Udvalg, saa er Banen saa godt som anlagt, det er virkelig at vække forføngeligt Haab. Hvad Fornøjelse have de Mennesker derovre af, at Sagen kommer i et Udvalg, som dog i Virkeligheden ikke kunde komme med noget Forslag til Beslutning i Aar, saaledes at der kunde komme nogen Resolution? Ja, de kunde sige: vi opnaaede jo dog at faa Sagen i Udvalg, og der ligger den til næste Aar. Men jeg maa ligesom det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sige, at det er kun en ringe Fornøjelse for dem. Jeg tror, de ere meget vel tjente med det Forslag til Dagsorden, som det ærede Medlem har fremsat.

Lunn: Ja, det gik jo som sædvanlig: Det ærede Medlem for op som en Løve, men faldt ned igen. Den nu foreslaaede Dagsorden kan jeg tiltræde. Jeg vil dog anse det for forsigtigst at affatte den noget vagere — uden at jeg dog er i Stand til at stille noget Forslag derom, da jeg kun har hørt Dagsordenen oplæse — saaledes at Landstinget ikke binder et kommende Landsting til at bifalde just den nu foreslaaede Jernbanelinie. Men dermed har jeg ogsaa sagt alle de Komplimenter, jeg kan yde det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Han maa nemlig ikke tro, at vi ikke havde en ligesaa god Ide som han. Vi tænkte naturligvis paa at henvise Sagen til et Udvalg og afgive en Beretning derfra af samme Indhold, som det ærede Medlems Dagsorden. Jeg indrømmer, at det ærede Medlems Forslag maaske er mere praktisk og hurtigt, og derfor kan det have Fortrinet. Men jeg hævder, at vort eget i øvrigt var lige saa godt.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg vil alligevel fraraade det høje Ting at stemme for denne Dagsorden, Jeg synes, det er lidt haardt over for Befolkningen, at man standser Sagen ved en Dagsorden. Det er jo et Forslag, som har været kendt under forskellige Former gennem mange Aar. Den paagældende Egn, de paagældende Kommuner staa enige, Pengene ere rede og tegnede fuldt ud, og de Forslag, som have været fremme til Behandling her tidligere, ere nu bortfaldne. Det er altsaa en Sag, som er stærkt drøftet, og til hvis Gennemførelse man fra alle Sider er enig om, at der er en stærk Trang. Derfor finder jeg, at det er lidt haardt at standse Sagen ved en Dagsorden. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de $\frac{3}{4}$ mener jeg, at ingen vil forundre sig videre derover, siden den jyske Jernbanekommission har været enig om, at det ved Privatbaner, der gaa gennem en saadan Egn, er rimeligt, at Staten tilskylder et saa stort Beløb. Derved skaber man ikke noget Præcedens for Jernbaner i andre Egne af Landet. Det behøver man slet ikke at frygte for. Jeg vil, som sagt, tilraade mine Meningsfæller og, hvis jeg har nogen Indflydelse i saa Henseende, det høje Ting i det hele taget, at stemme mod den foreslaaede Dagsorden. Derimod vil jeg være med til at lade Sagen gaa i et Udvalg; om dette Udvalg saa skal ende sin Forhandling med en Beretning, er jo en Sag for sig. Det er i hvert Fald en Fremgangsmaade, jeg